

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/51/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201919
Dátum vydania rozhodnutia: 07.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201919.1

UZNESENIE

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom Šrobárova 2, Košice, IČO: 00397768, právne zastúpený: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Zoborská 13, Košice, proti žalovanému: 1. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, IČO: 00164381, 2. Výskumná agentúra, so sídlom Sliachska 1523/1, Bratislava, IČO: 31819494, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120058 č. spisu P 1136/2017-073, č. záznamu A7513/2017-062 zo dňa 11. septembra 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700745/S01 zo dňa 11. septembra 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700746/S01 zo dňa 11. septembra 2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z07 zo dňa 11. septembra 2017, Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z08 zo dňa 11. septembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/277/2017-138, 2S/16/18-138, 2S/17/18-138, 2S/18/18-138, 2S/19/18-138 zo dňa 10. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/277/2017-138, 2S/16/18-138, 2S/17/18-138, 2S/18/18-138, 2S/19/18-138 zo dňa 10. apríla 2019 z a m i e t a .

III. Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia- Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120058 č. spisu P 1136/2017-073, č. záznamu A7513/2017-062 zo dňa 11. septembra 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700745/S01 zo dňa 11. septembra 2017, Správy o zistenej nezrovnalosti N21700746/S01 zo dňa 11. septembra 2017 (ďalej len „správa“) Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z07 zo dňa 11. septembra 2017 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z08 zo dňa 11. septembra 2017 (ďalej len „žiadost“) pre jej neprípustnosť, nakoľko smeruje proti aktu orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý nemohol mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia bližšie konkretizoval jednotlivé kroky žalovaného, vystupujúceho v pozícii riadiaceho orgánu, ktoré je povinný uskutočniť v prípade zistenia nezrovnalosti, uvádzajúc, že zákon č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z.z.“) oprávňuje žalovaného v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať taktiež na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z.z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je podľa názoru krajského súdu nutné vykladať v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, pričom v žiadnom prípade nemožno hovoriť o výkone vrchnostenskej rozhodovacej právomoci tak, ako sa domnieva žalobca.

3. V predmetnom kontexte krajský súd konštatoval, že v správnom súdnictve je právo na prístup k správneému súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, zdôrazňujúc, že na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá najmä ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, nie sú rozhodnutiami orgánu verejnej správy ani opatreniami, ktoré by v tomto štádiu konania zakladali, menili alebo rušili práva a povinnosti žalobcu, resp. sa dotýkali jeho práv, právom chránených záujmov a povinností (§ 3 ods. 1 písm. b/, písm. c/ SSP), a preto nepodliehajú súdneému prieskumu. Pri vydávaní napadnutého úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc. Išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t.j. iba tvrdených) skutočností.

4. Na podporu svojej argumentácie krajský súd poukázal na najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 57/2018), ako aj skoršiu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.novembra 2012 a sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 8. júna 2016), v rámci ktorej dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdneému prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o zistenej nezrovnalosti je možné považovať len za výstup z kontroly, ktorý sa nemohol dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. V prípade, že správny orgán vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z.z., nemohol zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností. Z uvedeného dôvodu možno vysloviť záver, že súdneému prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha.

5. Krajský súd označil za nesporné, že v Správe o zistenej nezrovnalosti absentuje právne vynúiteľný výrok o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnéému

vyčíslení nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani Žiadosťou nebol žalobca definitívne zviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Krajský súd navyše poukázal na skutočnosť, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, ktorým by bol žalobca zviazaný vrátiť finančné prostriedky.

6. Predmetnými Správami boli žalobcovi oznámené zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly tak, ako to ustanovuje zákon č. 528/2008 Z. z. a preto ich možno považovať za podkladové rozhodnutie, majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. Ohľadom preskúmania Žiadostí je nesporné, že týmito písomnosťami žalovaný využil zákonnú možnosť vyplývajúcu z § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z., a keďže zistil porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, vyzval žalobcu ako prijímateľa, na vrátenie časti poskytnutého príspevku na predmet zákazky. V danom prípade nejde o žiadne rozhodnutie vydané v rámci výkonu pôsobnosti žalovaného ako správneho orgánu v oblasti verejnej správy, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu.

7. Krajský súd uviedol, že s ohľadom na prezentované závery sa nezaoberal námietskami žalobcu, týkajúcimi sa nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správe, dôvodiac, že tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu. Rovnako sa krajský súd nezaoberal ani posúdením návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP.

8. Na základe vyššie uvedeného krajský súd zaujal stanovisko, že v danom prípade neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí, nakoľko žaloba smerovala proti aktom orgánov verejnej správy, ktoré nemohli mať v tomto štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, pretože ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy. Z uvedeného dôvodu krajský súd v súlade § 98 ods. 1 písm. g/ SSP v spojení s § 7 písm. b/ a písm. e/, § 97 SSP žalobu odmietol ako neprípustnú.

9. Krajský súd v závere odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že rozsudkom sp. zn. 2S/148/2016 zo dňa 12. júla 2017 síce preskúmal žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov ako spôsobilý predmet prieskumu, no zároveň podčiarkol, že zovšeobecnená najaktuálnejšia judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R/57/2018) dospela k opačnému právnomu názoru, teda o nepreskúmaní žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov. Krajský súd preto postupoval v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a žalobu ako neprípustnú odmietol.

2.

10. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáhal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/277/2017-138, 2S/16/18-138, 2S/17/18-138, 2S/18/18-138, 2S/19/18-138 zo dňa 10. apríla 2019 v napadnutých výrokoch (t. j. vo výroku o odmietnutí žaloby a výroku o trovách konania) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ a j/ SSP.

11. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. b/ SSP, argumentujúc, že rozhodnutím o odmietnutí žaloby bez meritórneho prejednávania veci, krajský súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a svoje rozhodnutie založil v rozpore s ustálenou praxou kasačného súdu na nesprávnom právnom posúdení veci. Napadnuté uznesenie krajského súdu žalobca označil za nedostatočne odôvodnené, vzájomne rozporné a z uvedeného dôvodu za nepreskúmateľné. Krajský súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

12. Žalobca nesúhlasil s výkladom krajského súdu, že správa ani žiadosť o vrátenie finančných

prostriedkov nezasahujú do práv a povinností prijímateľa finančného príspevku a nemôžu mať za následok ani vznik ujmy na subjektívnych právach prijímateľa, v dôsledku čoho tieto opatrenia nemožno považovať za rozhodnutie či opatrenie orgánu verejnej správy - individuálny správny akt, ktorý by zakladal, menil alebo rušil práva a povinnosti žalobcu, alebo sa ich priamo dotýkal, resp. ktorým by mohli byť práva alebo povinnosti žalobcu ako prijímateľa nenávratného finančného príspevku dotknuté.

13. Podľa názoru žalobcu žiadosť, ako aj správa o zistenej nezrovnalosti nepochybne predstavujú individuálne správne akty - rozhodnutia, resp. opatrenia, ktoré sa bezprostredne dotýkajú a zasahujú do práv a právom chránených záujmov žalobcu, na ich základe môže byť žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

14. Žalobca poukázal na skutočnosť, že na základe Rozhodnutia o schválení NFP a v súlade so Zmluvou o NFP mu bolo priznané právo na nenávratný finančný príspevok vo výške 3 400 237, 62 eur. Neoprávneným uložením korekcie (opravy) v sume 46 135, 45 eur bola žalobcovi časť priznaného nenávratného finančného príspevku jednostranne zrušená (odňatá). Žalobca sa domnieva, že jeho právo bolo predmetnými správnymi aktmi priamo dotknuté tiež tým, že v prípade, ak žalobca ako prijímateľ na ich základe nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť, riadiaci orgán v zmysle § 27a ods. 3, resp. § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. obligatórne rozhodne o vrátení až jeden a pol násobku (150 %) sumy uvedenej v týchto správnych aktoch - takéto právoplatné rozhodnutie by bolo exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné začať exekučné konanie voči žalobcovi.

15. Žalobcu zastáva názor, že správa a žiadosť podliehajú prieskumu v rámci správneho súdnictva, pretože sa priamo dotýkajú práv a právom chránených záujmov žalobcu, ide o správne akty vydané orgánom verejnej správy, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu, resp. ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Týmito správnymi aktmi sú navyše dotknuté základné práva žalobcu, ktorých preskúmanie súdom nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené (k tomu tiež ÚS ČR PI. ÚS 12/2014).

16. Žalobca v závere kasačnej sťažnosti žiadal priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok podľa § 447 SSP s prihliadnutím na predmet konania, ako aj hroziace závažné ujmy, značné finančné škody a iné nenapraviteľné následky spôsobené právnymi následkami napadnutých správnych aktov. Žalobca mal za to, že v prípade nepriznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti môže dôjsť k nenapraviteľným následkom nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale tiež vo vzťahu k verejnosti, študentom a zamestnancom žalobcu pôsobiaceho ako subjekt vo verejnom záujme.

3.

17. Žalovaný 1. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 12. augusta 2019, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že smeruje iba proti dôvodom uznesenia Krajského súdu v Bratislave, podľa § 459 písm. c/ SSP odmietol, alternatívne, aby postupoval podľa § 461 SSP a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

18. Žalovaný 1. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za vecne správne a stotožňuje sa s jeho odôvodnením. Žalovaný 1. zastáva stanovisko, že podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti v čase vypracovania Správy a Žiadosti je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 3, prípadne ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z. Žalovaný 1. zároveň zdôraznil, že až na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. bude žalobca povinný vrátiť finančné prostriedky v lehote uloženej v tomto rozhodnutí a iba takéto rozhodnutie bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu a bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

19. Na podporu svojej argumentácie žalovaný 1. poukázal na znenie dôvodovej správy k zákonu č.

528/2008 Z.z., z obsahu ktorej vyplýva, že Správa, resp. Žiadosť o vrátenie NFP má „dobrovoľný charakter“ vo forme výzvy na vrátenie ešte pred začatím správneho konania. Správou a Žiadosťou nebol žalobca zviazaný s konečnou platnosťou k vráteniu prostriedkov, pričom Správa má iba informatívny charakter a Žiadosť vydaná zo strany riadiaceho orgánu, resp. SORO má iba „dobrovoľný charakter“, pretože postup po neuhradení/nevrátení prostriedkov je exaktne stanovený v § 27a zákona č. 528/2008 Z.z.

20. V kontexte vyššie uvedeného žalovaný 1. konštatoval, že dopad na práva a právom chránené záujmy žalobcu bude mať až právoplatné a vykonateľné rozhodnutie riadiaceho orgánu, vydané v správnom konaní podľa § 27a ods. 3 alebo ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z., ktoré bude možné následne po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov preskúmať v rámci správneho súdnictva.

21. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaný 1. uviedol, že v danom prípade nie sú splnené podmienky potrebné pre jeho priznanie v zmysle § 447 SSP, nakoľko napadnutá Správa a Žiadosť nie sú vykonateľné a preto nie sú v danom štádiu konania spôsobilé spôsobiť žalobcovi ujmu.

4.

22. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa vyjadril aj žalovaný 2., a to písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 14. augusta 2019, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP zamietol. Žalovaný 2. zároveň žiadal, aby kasačný súd žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov kasačného konania.

23. Žalovaný 2. vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti konštatoval, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým odmietol žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP a s jeho argumentáciou. Žalovaný 2. podčiarkol, že Správy ani Žiadosti nie sú končnými rozhodnutiami o povinnosti vrátiť poskytnutý príspevok, alebo jeho časť, ale týmto je až rozhodnutie podľa § 27a ods. 5, resp. ods. 6 zákona č. 528/2008 Z.z., proti ktorému je možné uplatniť riadny opravný prostriedok, alebo v prípade potreby preskúmať zákonnosť tohto rozhodnutia.

24. V uvedenom kontexte žalovaný 2. poukázal na skutočnosť, že v prípade začatia správneho konania, žalobca bude mať k dispozícii opravné prostriedky, a tým mu bude poskytnutá možnosť brániť sa voči konzekvenciám, vyplývajúcim zo skutočností uvedených v Správach. Žalovaný 2. zároveň upozornil, že v priebehu správneho konania môže dôjsť taktiež k situácii, že sa nepotvrdia zistenia uvedené v Správach a Žiadostiach, resp. bude vyvodený iný dôsledok. Samotné začatie správneho konania preto automaticky neznamená, že žalobcovi bude uznaná vyššia korekcia.

25. Žalovaný 2. nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že Správy a Žiadosti predstavujú individuálne správne akty, ktorými je zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov žalobcu, argumentujúc, že v danom prípade ide o výzvu na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, ktorá nemá za následok založenie, zmenu alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu.

26. Na podporu svojich tvrdení žalovaný 2. poukázal na vybrané rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo dňa 14. februára 2017, uznesenie sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 8. júna 2016, uznesenie sp. zn. 3Sžf/12/2016 zo dňa 21. júna 2017) a Krajského súdu v Bratislave (uznesenie sp. zn. 2S/41/2016, uznesenie sp. zn. 1S/182/2015, uznesenie sp. zn. 1S/181/2015, uznesenie sp. zn. 5S/168/2016, atď.), so závermi ktorých sa plne stotožňuje. Žalovaný 2. zároveň uviedol, že v predmetnom konaní nedošlo k zásadnej zmene právneho prostredia, ani k odlišnému skutkovému stavu či prijatiu protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré by odôvodňovali odchýlenie sa Najvyššieho súdu od jeho rozhodovacej praxe.

27. V závere vyjadrenia žalovaný 2. vo vzťahu k žiadosti žalobcu o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalobca podľa jeho názoru jednoznačne nepreukázal, že by mu korekciou

uvedenou v Žiadostiach hrozila závažná ujma. Žalovaný 2. v tejto súvislosti argumentoval, že v prípade, ak rozhodnutie nezakladá možnosť exekučného vynútenia uloženej povinnosti alebo priamo nezakladá právo, ktoré vykonáva vo svoj prospech sám účastník správneho konania, nie je prípustné o odklade vykonateľnosti rozhodovať. Z uvedeného dôvodu žalovaný 2. žiadal, aby kasačný súd nepriznal kasačnej sťažnosti žalobcu odkladný účinok.

5.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP, preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

29. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

30. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že dňa 1. júla 2010 bola medzi žalobcom a žalovaným 1. ako poskytovateľom, v zastúpení žalovaným 2., uzatvorená Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. 060/2010/2.1/OPVáV (ďalej len „Zmluva o NFP“) na projekt s názvom „Centrum excelentnosti pre výskum faktorov ovplyvňujúcich zdravie so zameraním na skupinu marginalizovaných a imunokompromitovaných osôb (CEMIO)“, kód ITMS: 26220120058.

32. Žalobca ako verejný obstarávateľ vyhlásil verejné obstarávanie pri zadávaní zákazky na dodanie tovaru na predmet zákazky „Spotrebný materiál pre biomedicínsky výskum“, a to uverejnením Oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania vo Vestníku verejného obstarávania č. 172/2012 zo dňa 7. septembra 2012 pod č. 1385910456-POT a v Úradnom vestníku Európskej únie č. 2012/S 173-285921 zo dňa 8. septembra 2012.

33. Na základe výsledkov verejného obstarávania žalobca uzatvoril dňa 2. mája 2013 Rámcovú dohodu č. 201/2013 s úspešným uchádzačom- spoločnosťou K-TRADE spol. s r.o., so sídlom Dúbravská cesta 9, Bratislava, IČO: 35 848 570 a dňa 2. mája 2013 uzatvoril Rámcovú dohodu č. 202/2013 s úspešným uchádzačom- spoločnosťou FISHER Slovakia spol. s r.o., so sídlom: Mäsiarska 13, Levoča, IČO: 36 483 095.

34. Dňa 15. mája 2013 žalovaný 2. vystavil záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania a kontrolný zoznam k identifikácii porušenia pravidiel a princípov verejného obstarávania k predmetnému verejnému obstarávaniu, pričom konštatoval, že nebolo zistené porušenie postupov a princípov verejného obstarávania v zmysle zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“).

35. Dňa 26. januára 2015 vykonal žalovaný opätovnú administratívnu kontrolu predmetného verejného obstarávania, na základe ktorej vystavil kontrolný zoznam na identifikáciu porušenia zásad verejného obstarávania zo dňa 20. februára 2015 a záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania zo dňa 26. januára 2015, pričom konštatoval porušenie zákona o verejnom obstarávaní.

36. Listom zo dňa 23. septembra 2016 žalovaný 2. požiadal Úrad pre verejné obstarávanie o vykonanie kontroly verejného obstarávania. Na základe kontroly Úrad pre verejné obstarávanie vydal Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 18812-7000/2016-ODII/5 zo dňa 18.

januára 2017, v ktorom boli uvedené tri pochybenia partnera žalobcu a na základe ktorého žalovaný 2. uplatnil voči žalobcovi korekciu vo výške 10% výšky z ceny zákazky, ktorá bola predmetom verejného obstarávania.

37. V auguste 2017 vykonalo Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Sekcia auditu a kontroly kontrolu dodržiavania postupov a princípov zákona o verejnom obstarávaní v rámci predmetného verejného obstarávania. Výsledkom kontroly bol záznam vládneho auditu č. A 884, č. K 4531.

38. Na základe výsledkov kontroly Ministerstva financií Slovenskej republiky, Sekcie auditu a kontroly zaslal žalovaný 2. žalobcovi list zo dňa 11. septembra 2017- Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120058, č. spisu P 1136/2017-073, č. záznamu A7513/2017-062 zo dňa 11. septembra 2017, prílohu ktorého tvorila Správa o zistenej nezrovnalosti N21700745/S01 zo dňa 11. septembra 2017, Správa o zistenej nezrovnalosti N21700746/SO1 zo dňa 11. septembra 2017, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z07 zo dňa 11. septembra 2017, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120058/Z08 zo dňa 11. septembra 2017.

6.

39. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

40. Podľa § 7 SSP, správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

41. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

42. Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

43. Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 528/2008 Z. z., ak riadiaci orgán zistí nezrovnalosť z vlastného podnetu alebo iného podnetu, je povinný vypracovať a predložiť správu o zistenej nezrovnalosti certifikačnému orgánu, platobnej jednotke a prijímateľovi.

44. Podľa § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z., ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

45. Podľa § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z., ak prijímateľ nevráti príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 1, riadiaci orgán oznámi podnet orgánu podľa osobitného predpisu.

46. Podľa § 27a ods. 3 zákona č. 528/2008 Z. z., ak bolo na základe podnetu podľa odseku 2 zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 1, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky, ak

a) bola právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, alebo

b) bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa písmena a).

47. Podľa § 27a ods. 4 zákona č. 528/2008 Z. z., ak bola na základe podnetu podľa osobitného predpisu 66d) právoplatným rozhodnutím uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, 66b) alebo ak bolo zistené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania uvedené v protokole, 66c) ktoré malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta podľa odseku 3 písm. a), a ak riadiaci orgán nepostupoval podľa odsekov 1 až 3, riadiaci orgán môže vyzvať prijímateľa na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky; ustanovenie § 28 ods. 8 sa nepoužije.

48. Podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z., ak prijímateľ nevráti poskytnutý príspevok alebo jeho časť na základe výzvy podľa odseku 4, riadiaci orgán rozhodne o vrátení jeden a pol násobku sumy uvedenej vo výzve podľa odseku 4, najviac však 100% poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

7.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

50. Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spory týkajúce sa právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutého úradného listu Správy o zistenej nezrovnalosti, vrátane Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov (napr. v konaniach sp. zn. 1Sžfk/54/2017, 3Sžfk/50/2017, 1Sžfk/48/2017, 1Sžfk/42/2017, 6Sžfk/38/2017, 5SSžfk/34/2017). Zároveň vo svojej rozhodovacej činnosti neustále poukazuje na nutnosť dodržiavať zásadu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t. j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia najvyššieho súdu meritórne odchýliť iba, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

51. Doterajšia rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke spôsobilosti Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov tvoriť predmet súdneho prieskumu v správnom súdnictve prešla aj následným testom ústavnosti viacerými rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/1/2018 zo dňa 11. septembra 2018, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením

sp. zn. I. ÚS 39/2019-16 zo dňa 23. januára 2019, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžfk/56/2018 zo dňa 31. januára 2019, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 326/2019-10 zo dňa 20. augusta 2019, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžfk/24/2017 zo dňa 25. októbra 2018, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 52/2019-11 zo dňa 31. januára 2019).

52. Z uvedeného dôvodu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v tejto veci stotožňuje s právnym názorom vysloveným inými senátmi v obdobnej veci, a to napr. prostredníctvom uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžfk/38/2017 zo dňa 27. októbra 2017, podľa ktorého v rozsahu analogicky relevantnom pre odôvodnenie svojich nižšie vyslovených záverov v bodoch 66 až 74 uviedol (v podrobnostiach je celý text rozhodnutia zverejnený na internetovej stránke najvyššieho súdu):

„66. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

67. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

68. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprímeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

69. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a) až h) obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

70. Kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona o pomoci a podpore, keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o NFP, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou verejného obstarávateľa.

71. Najvyšší súd dáva v prvom rade do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) SSP. Kasačný súd ďalej uvádza nasledovné:

72. Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, a teda, že Správa a Žiadosť ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takého právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

73. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že predmetnú Správu a Žiadosť je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona o pomoci a podpore.

74. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak na základe podanej žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný v 1. rade v zmysle zákona začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný v 1. rade vydaním rozhodnutia, a až toto rozhodnutie môže byť následne preskúmané, či nezasiahlo do práv sťažovateľky. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).“

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s vyššie uvedeným záverom, že na prvom mieste sa musí správny súd vysporiadať s otázkou svojej právomoci, a to najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 7 SSP, pretože ako správne konštatovali už aj iné senáty najvyššieho súdu, nie je možné si osvojiť záver, že právo sťažovateľa na poskytnutie prostriedkov z fondov Európskej únie patrí k základným právam a slobodám v zmysle nižšie citovaného čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

54. Je nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. sa úspešnému predkladateľovi žiadosti a v preskúmvanej veci aj žalobcovi pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Ďalej však žalovaný 1. vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t. j. ako riadiaci orgán, ktorý zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu vyplýva najmä z ustanovení § 24b a nasl. zákona č. 528/2008 Z. z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp. § 26 zákona č. 528/2008 Z. z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

55. Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný 1. z pozície riadiaceho orgánu zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť žalobcovi ako prijímateľovi (viď § 26 ods. 3 zákona č. 528/2008 Z. z.) prostredníctvom tzv. Správy o zistenej nezrovnalosti. Zákon oprávňuje žalovaného 2. v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z.), resp. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zákona č. 528/2008 Z. z.). Zákonodarcom použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať s prihliadnutím na absenciu vykonať autoritatívny výklad ustanovení zákona č. 25/2006 Z. z. žalovaným v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci ako sa domnieva sťažovateľ.

56. Celé štádium výkonu dohľadových oprávnení žalovaného 1. ako riadiaceho orgánu sa ukončuje v okamihu, kedy žalovanému 1. je v dôsledku platobnej pasivity prijímateľa potvrdené tvrdené porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania prostredníctvom uloženia pokuty, resp. v osobitných situáciách len zachyteného v protokole iného správneho orgánu, konkrétne Úradu pre verejné obstarávanie. Až na uvedenom základe vzniká žalovanému 1. rozhodovacia právomoc rozhodnúť o vrátení príslušného násobku sumy uvedenej v pôvodnej výzve, ktorá je však zákonom limitovaná 100 % výškou poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky.

57. Na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá najmä ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil napadnuté správne akty (opatrenia) tak, že ich nie je možné v zmysle § 7 SSP podrobiť súdnemu prieskumu v intenciách správneho súdnictva v tomto štádiu veci.

58. Z uvedeného vyplýva, že pri vydávaní Výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z. nemohol žalovaný 1. uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom žalovaného 1. a 2., že v danom prípade išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t. j. ide o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t. j. iba tvrdených) skutočností.

59. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že doručením Správy o zistenej nezrovnalosti spolu s Výzvou na vrátenie finančných prostriedkov podľa zákona č. 528/2008 Z.z. ešte nedochádza k uplatneniu vrchnostenských právomocí riadiaceho orgánu a k autoritatívnemu zásahu do právnej sféry žalobcu s uložením právnej povinnosti. Na uvedenú výzvu je potom treba nazerať ako na naplnenie povinného štádia riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním nenávratného finančného príspevku. Pokiaľ žalovaný 1. ako riadiaci orgán nepristúpi následne k začatiu správneho konania podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z., potom je vecou zváženia žalobcu, či uvedenú výzvu splní.

60. Napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti ustanovenie § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., podľa znenia ktorého rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona (druhá časť zákona č. 528/2008 Z. z., do ktorej spadá aj § 27a, na základe ktorého bola vypracovaná správa a žiadosť) nie sú preskúmateľné správnym súdom (v zákone sa nachádza priamo odkaz na § 7 písm. h) SSP, podľa ktorého správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis). Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje taktiež na závery a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57/2018, podľa ktorých v prípade, že orgán verejnej správy vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších prepisov, nemohol orgán verejnej správy zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených argumentov konštatuje, že žalobca sa bude môcť súdnej ochrany dovoliavať až proti prípadnému rozhodnutiu o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky alebo ich časť. Žalobca si v prejednávanej veci neuplatňoval právo v štádiu na to určenom, ale predčasne, a to napadnutím Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré nie sú individuálne správne akty ukladajúce povinnosť z pozície mocenskej autority s možnosťou ich núteného výkonu, ale podkladový materiál, ktorý má predbežnú povahu a nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

62. Najvyšší súd Slovenskej republiky v závere opätovne zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol obdobný skutkový a právny stav, ktorý bol už predmetom konaní a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. v konaniach sp. zn. 1Sžfk/54/2017, 3Sžfk/50/2017, 1Sžfk/48/2017, 1Sžfk42/2017, 6Sžfk/38/2017, 5SSžfk/34/2017). Vzhľadom na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

63. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a vyššie prezentovanými úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave predmetnú vec správne právne posúdil, keď konštatoval, že v danom prípade neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí, nakoľko žaloba smerovala proti aktom orgánov verejnej správy, ktoré nemohli

mať v danom štádiu konania za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, nakoľko ide o podkladové rozhodnutia predbežnej povahy. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

64. Podľa § 447 ods. 1 SSP, kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

65. V súvislosti so žiadosťou žalobcu o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že vzhľadom k tomu, že Správa ani Žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi závažnú ujmu, keďže nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov tak, ako bolo konštatované vyššie (vzhľadom na ich predbežnú a informatívnu povahu), v danom prípade nie sú splnené podmienky pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Vo svetle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

8.

66. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona prislúcha len výnimočne (§ 168 SSP), preto žalobcovi ani žalovanému 1. a 2. právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.